Αυτόνομες παρεμβάσεις

13

Μάης 2007

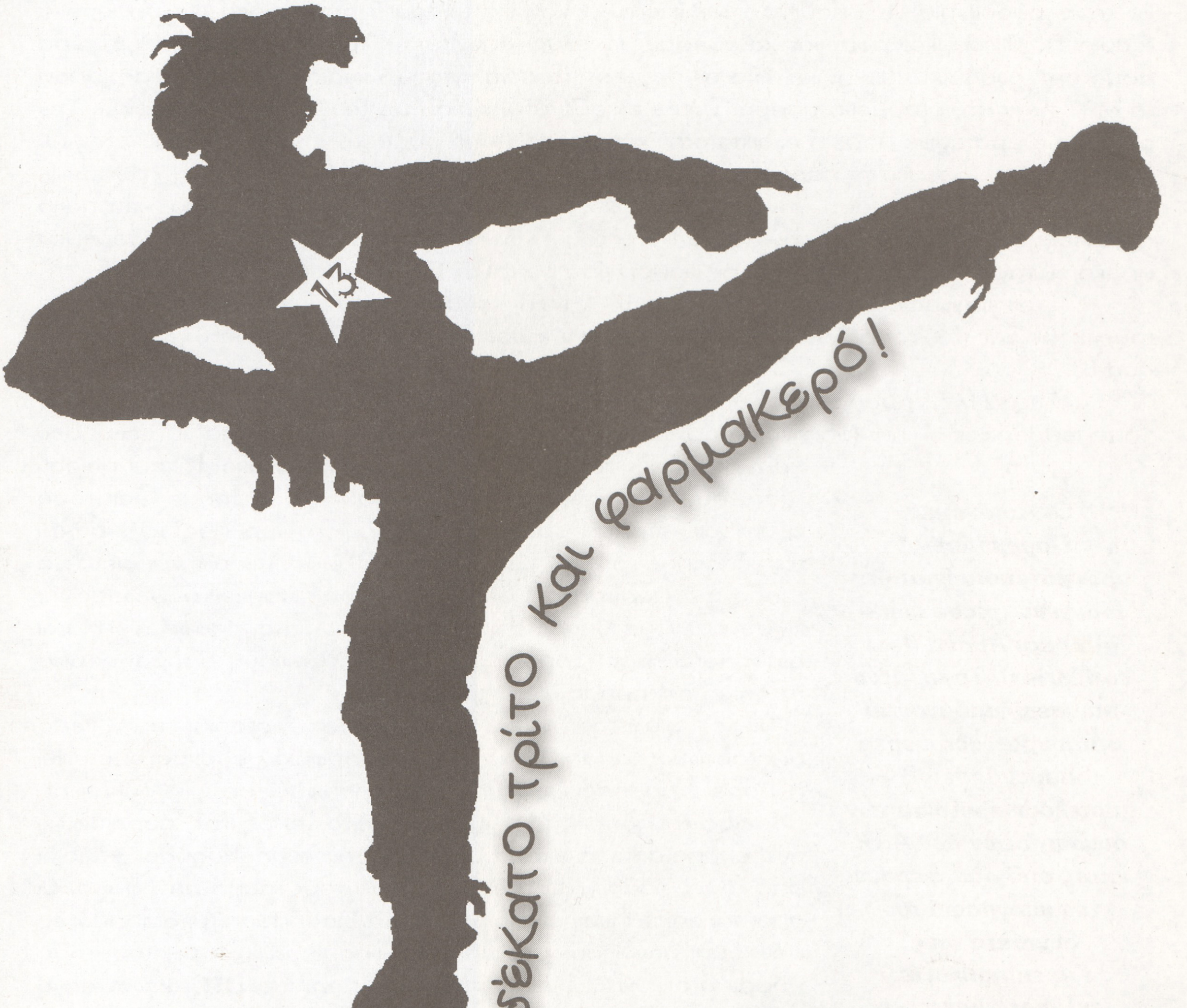

δέκατο τρίτο και φαρμακερό!

Νέα μπατσικά ήθη στα Γιάννενα vol. 2

Στο προηγούμενο τεύχος περιγράψαμε τα νέα ήθη των μπάτσων στα Γιάννενα, οι οποίοι από την πορεία του πολυτεχνείου και μετά έχουν κάνει ασφυκτική την παρουσία τους σε πορείες και συγκεντρώσεις, ενώ πλέον δε διστάζουν να προχωρήσουν σε χρήση γκλομπς, χημικών, αλλά και σε συλλήψεις, όπως άλλωστε φαίνεται από τα παρακάτω γεγονότα.

Κατά τη διάρκεια της φοιτητικής πορείας στις 31/1 διμοιρίες ΜΑΤ και ομάδες ΟΠΚΕ ακολουθούσαν τους διαδηλωτές, ενώ όταν η πορεία ολοκληρώθηκε στη νομαρχία παρατάχθηκαν προκλητικά απέναντί τους. Οι διαδηλωτές προσπάθησαν να μπουν στο κτίριο της νομαρχίας για να κρεμάσουν πανό, αλλά βρήκαν την πόρτα κλειστή. Όταν επιχείρησαν να τη σπάσουν για να μπουν, τα ΜΑΤ επιτέθηκαν με γκλομπ, δακρυγόνα και σπασμένα τζάμια(!). Οι συγκεντρωμένοι κατάφεραν να τους απωθήσουν με πέτρες και λίγη ώρα αργότερα ανασυντάχθηκαν και έκαναν δεύτερη πορεία προς το κτίριο της νομαρχίας, όπου τα ΜΑΤ ήταν παραταγμένα μπροστά στην είσοδο του κτιρίου με τα γκλομπ στα χέρια... Την επόμενη μέρα έγινε πορεία ενάντια στην καταστολή με τη συμμετοχή περίπου 600 ατόμων, κάτω από την ασφυκτική παρουσία των μπάτσων. Η πορεία κατευθύνθηκε στη νομαρχία, όπου κρεμάστηκαν τα δύο πανό, ένα του συντονιστικού καταλήψεων του Π.Ι και ένα πανό αλληλεγγύης στους τρεις συλληφθέντες του ΕΚΦ. Αυτή τη φορά τα ΜΑΤ, παρέμειναν προκαλώντας μπροστά στο κτίριο της νομαρχίας μέχρι τη διάλυση της συγκέντρωσης.

Στην αντιφασιστική διαδήλωση στις 17/2 ΜΑΤ και ΟΠΚΕ έκαναν και πάλι την εμφάνισή τους κόβοντας το δρόμο στους διαδηλωτές και κάνοντας εκτεταμένη χρήση χημικών (βλ. σελ 8).

Στις 21/2, ημέρα που γίνεται η καθιερωμένη παρέλαση για την επέτειο της «απελευθέρωσης» των Ιωαννίνων, οι μπάτσοι δεν άφησαν τη φοιτητική πορεία να ξεκινήσει. Καπελάκηδες, ομάδες ΟΠΚΕ και συνοριοφύλακες(!) εμπόδισαν τους συγκεντρωμένους να κατέβουν στο δρόμο και τους κράτησαν περικυκλωμένους για μιάμιση ώρα περίπου, μέχρι την ολοκλήρωση της παρέλασης. Όμως ακόμα και μετά το τέλος της παρέλασης δεν άφηναν τους συγκεντρωμένους να φύγουν, ενώ αποπειράθηκαν να κάνουν μια σύλληψη. Τελικά οι διαδηλωτές αποχώρησαν από συγκεκριμένους δρόμους, υπό τη στενή επιτήρηση των μπάτσων...

Όμως για την ως τώρα σύντομη ιστορία της νέας μπατσοκουλτούρας στα Γιάννενα, κορυφαίο γεγονός αποτελεί η πορεία αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της φοιτητικής πορείας της 8ης μάρτη στις 9/3. Στο τέλος της πορείας, κι ενώ οι μπάτσοι για ακόμα μια φορά την ακολουθούσαν κάποιοι από τους διαδηλωτές πέταξαν πάνω τους αυγά με χρώμα. Οι μπάτσοι επιτέθηκαν αιφνιδιαστικά στη διαδήλωση. Οι διαδηλωτές πανικοβλημένοι άρχισαν να υποχωρούν, ενώ οι μπάτσοι τους πήραν στο κυνήγι για 1 χιλιόμετρο περίπου (!!!), κάνοντας 6 συλλήψεις. Οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι δύο ώρες αργότερα χωρίς καμία κατηγορία.

Οι Αυτόνομες Παρεμβάσεις πραγματοποιούνται στα Γιάννενα (plebe canaglia) και Αθήνα (lost solidarios). Τα κείμενα που περιλαμβάνονται στη σειρά "αυτόνομες παρεμβάσεις" αποτελούν προϊόντα των συναντήσεων των Α.Π. εκτός από όσα φέρουν την υπογραφή του συντάκτη τους.
Για επικοινωνία:
aut_par@yahoo.gr

Άναψε «φωτιές»!

«Φωτιές» άναψε στην Αλβανία ο δήμαρχος Χειμάρας Βασ.Μπολάνος με τη δήλωσή του ότι η ελληνική κοινότητα στην Αλβανία δε ζητά τίποτα περισσότερο από όσα ζητάει η Αλβανία για το Κόσοβο...Αν μη τι άλλο, χρειάζεται να έχει κάποιος περίσσευμα θάρρους για να εκφράζει σήμερα τέτοιες θέσεις... Εφημερίδα «Πρωινός Λόγος», 9/5/2007

Θυμάστε που στο προηγούμενο τεύχος στο κείμενο για την παροχή ελληνικής υπηκοότητας στους «βορειοηπειρώτες» γράφαμε ότι συνδέεται με τις εξελίξεις σχετικά με το καθεστώς του κοσσόβου: «Το ελληνικό κράτος έχει υπονοήσει, αλλά και από επίσημα χείλη δηλώσει προς όλους τους ενδιαφερόμενους και κυρίως προς την αλβανία, πως αν το κόσσοβο ανεξαρτητοποιηθεί, τότε αυτόματα θα ανοίξει το ζήτημα της βορείου ηπείρου.» (τ.12, σελ.5)

Ε, λοιπόν ήρθε ο δήμαρχος της Χειμάρας και μας λέει το ίδιο πράγμα με άλλα λόγια. Να συμπληρώσουμε τον «πρωινό λόγο», ότι ο Μπολάνος, πέρα από «περίσσευμα θάρρους» χρειάζεται και γερές πλάτες...του ελληνικού κράτους ας πούμε.

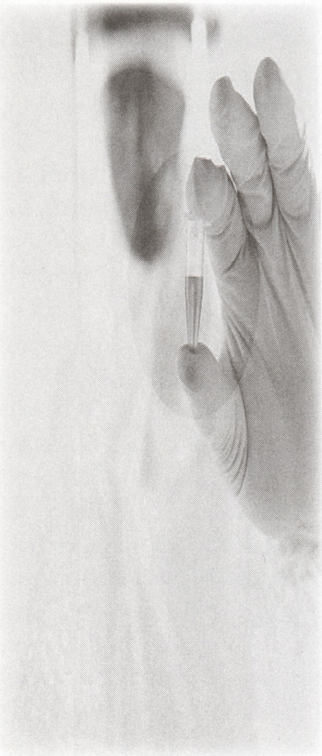

Η εταιρία **BIONOVA** δημιουργήθηκε το 2002. Κύριοι στόχοι της είναι η προώθηση και εδραίωση της βιοτεχνολογίας και των προϊόντων της, λειτουργώντας ως εκπρόσωπος των εταιριών βιοτεχνολογίας και προωθητικός μηχανισμός του ευρωπαϊκού λόμπι βιοτεχνολογίας ΕυropaBio στην ελλάδα. Η δράση της περιλαμβάνει: οργάνωση ετήσιου διεθνούς επιστημονικού συνεδρίου και σεμιναρίων, προώθηση της σύζευξης επιστημονικής-ακαδημαϊκής έρευνας και εταιριών, έκδοση βιβλίων και του περιοδικού BIO, παροχή νομικών υπηρεσιών, πιέσεις για τη δημιουργία ευνοϊκών θεσμικών πλαισίων.

ΣΗΜΑΝΕ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ!

Στο τεύχος 20 (Ιαν.-Μαρ. 2007) του περιοδικού BIO, σελ. 18, εντοπίσαμε ένα άρθρο με τίτλο «Hellenic Biotech Valley». Σ' αυτό το άρθρο η **BIONOVA** ευλογάει τα γένια της για την πρότασή της για τη δημιουργία του πρώτου Πάρκου Βιοτεχνολογίας στην ελλάδα και συγκεκριμένα στα γιάννενα! Στο σχήμα (με επικεφαλής τη BIONO-VA) έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον να συμμετέχουν περισσότερες από 30 εταιρίες, ιδρύματα, ινστιτούτα, πανεπιστημιακοί (ανάμεσά τους ο πρύτανης του πανεππιστημίου ιωαννίνων Ι.Γεροθανάσης), το επιμελητήριο ιωαννίνων κ.ά. Σύμφωνα με το περιοδικό «το Hellenic Biotech Valley-Epirus προβλέπεται να είναι το πρώτο καινοτόμο πάρκο βιοτεχνολογικής επιχειρηματικότητας και θα αξιοποιεί τη διεθνή εμπειρία και γνώση αγοράς της **BIONOVA** με κύριο σκοπό την επιστημονική και οικονομική ανάπτυξη μιας ομάδας εταιριών βιοτεχνολογίας». Βασικοί στόχοι του πάρκου θα είναι: -παροχή υπηρεσιών, τεχνολογιών και μοντέλων επιχειρηματικής ανάπτυξης -ανάπτυξη επιστημονικών και διοικητικών στελεχών βιοτεχνολογίας -δημιουργία πατεντών και πνευματικής ιδιοκτησίας των εταίρων -εμπορευματοποίηση των δημιουργηθέντων πατεντών -δυνατότητα εισαγωγής των πιο προηγμένων εταίρων στο ελληνικό χρηματιστήριο και προσέλκυση ελληνικών και διεθνών κεφαλαίων.

Δεν αποκλείεται λοιπόν το επόμενο χρονικό διάστημα μέσα στο Επιστημονικό και Τεχνολογικό Πάρκο Ηπείρου να ξεφυτρώσει το Hellenic Biotech Valley-Epirus.

Αναμένουμε...

Στις 26/2 το διεθνές δικαστήριο της Χάγης με απόφασή του έκρινε πως το σερβικό κράτος δεν φέρει καμία ευθύνη για διάπραξη γενοκτονίας κατά τη διάρκεια του πολέμου στη βοσνία την περίοδο 1992-1995, απορρίπτοντας έτσι τα αιτήματα αποζημίωσης των μουσουλμάνων της βοσνίας, οι οποίοι είχαν καταφύγει στο διεθνές δικαστήριο ήδη από το 1993 (τότε ως βοσνιακή κυβέρνηση). Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το δικαστήριο, «κανένα από το γεγονότα κατά την περίοδο αυτή δε συνιστά γενοκτονία», με μοναδική εξαίρεση τη σφαγή 8.000 αιχμαλώτων βοσνίων στη Σρεμπρένιτσα (η οποία είχε χαρακτηριστεί ως πράξη γενοκτονίας και με παλιότερη απόφαση του δικαστηρίου στις 19/4/2004). Όμως *το σερβικό κράτος κρίθηκε αθώο για τη σφαγή στη Σρεμπρένιτσα*, καθώς, σύμφωνα πάντα με το δικαστήριο, «το σερβικό κράτος δεν είχε στόχο να καταστρέψει το μουσουλμανικό πληθυσμό της βοσνίας, παρά το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια του πολέμου τροφοδοτούσε με όπλα και χρήματα τους σέρβους στρατιωτικούς στην περιοχή». Έτσι οι ευθύνες για τις σφαγές βαρύνουν αποκλειστικά το σερβοβοσνιακό στρατό και κάποιες παραστρατιωτικές ομάδες. Αν δε μιλούσαμε για το μεγαλύτερο έγκλημα στην ευρώπη μετά το 2ο παγκόσμιο πόλεμο, τότε σίγουρα θα γελούσαμε...

Με μια πρόχειρη ανάγνωση της απόφασης δεν είναι δύσκολο το συμπέρασμα πως, η αθώωση του σερβικού κράτους συνεπάγεται την αθώωση όλων των κρατών-μελών του ΟΗΕ που υποστήριξαν, τόσο σε επίπεδο διπλωματίας, όσο και με την παροχή υλικών «διευκολύνσεων» το σέρβικο στρατό καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου. Κι ανάμεσά τους το ελληνικό κράτος που έπαιξε το δικό του ξεχωριστό ρόλο σε αυτή την ιστορία, στέλνοντας όπλα, καύσιμα αλλά και ντόπια φασισταριά στο πλάι των «ομόδοξων σέρβων αδερφών», ενώ παράλληλα δημιουργήθηκε στο εσωτερικό του ένα αρραγές μέτωπο (με ελάχιστες εξαιρέσεις) που στήριξε ποικιλότροπα τους σέρβους σφαγείς. Έτσι η διεθνής κοινότητα ξεμπέρδεψε και με αυτήν την «εκκρεμότητα», ενώ η σερβία μπορεί πλέον ανενόχλητη να ασχοληθεί με τις διαδικασίες της μελλοντικής της ένταξης στην ΕΕ. Τώρα πια δε χρωστάει καμία εξήγηση για τις θηριωδίες στη Σρεμπρένιτσα και -φυσικά- δε χρωστάει ούτε ένα ευρώ στους μουσουλμάνους της βοσνίας που έλπιζαν μάταια να δικαιωθούν στη Χάγη. Επιπλέον, δε μπορεί να χαρακτηριστεί τυχαίο το γεγονός ότι η αθωωτική απόφαση λήφθηκε την ίδια χρονική περίοδο, που το ζήτημα του κοσσόβου είναι στις προτεραιότητες της διεθνούς κοινότητας. Μπορεί το σερβικό κράτος να μην είναι προς το παρόν σε θέση να διαπραγματεύεται το καθεστώς του κοσσόβου από θέση ισχύος, αλλά τουλάχιστον έχει το κούτελο καθαρό... και φυσικά η ιστορία δεν τελειώνει εδώ. Εν αναμονή των εξελίξεων όμως μόνο ένα πράγμα είναι σίγουρο: στα διακρατικά παζάρια μια γενοκτονία μπορεί να μετατραπεί σε ένα πρώτης τάξεως εμπόρευμα, κι αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι σέρβοι σφαγείς.

Στις 26/2/2007 το εβραϊκό νεκροταφείο στα γιάννενα έγινε στόχος φασιστοειδών.

Δεν είναι η πρώτη φορά, καθώς τα τελευταία χρόνια έχουν καταγραφεί διάφορες αντιεβραϊκές ενέργειες με στόχους τη συναγωγή, το μνημείο του ολοκαυτώματος και το εβραϊκό νεκροταφείο, το οποίο έχει βεβηλωθεί και άλλες φορές.

Άμεση απελευθέρωση του Β. Στεργίου

Κατά τη διάρκεια της φοιτητικής πορείας της 8ης Μάρτη και των συγκρούσεων έξω από τη Βουλή, συλλαμβάνονται 61 άτομα από τα οποία 12 κατηγορούνται με κακουργήματα, ενώ 49 με πλημμελήματα. Από αυτούς οι 49 αθωώνονται, ενώ οι 12 θα περάσουν από δίκη. Ο ένας από αυτούς, ο Βασίλης Στεργίου παραμένει προφυλακισμένος με βαριές κατηγορίες. Η προφυλάκισή του δεν είναι τυχαία, καθώς η πολιτική του δράση ως αναρχικός αλλά και το γεγονός ότι δεν απολαμβάνει τα «προνόμια» της φοιτητικής ιδιότητας αποτέλεσαν τα στοιχεία που θα μπορούσαν να «επαληθεύσουν» τα σενάρια περί εξωτερικών στοιχείων- κουκουλοφόρων στις φοιτητικές κινητοποιήσεις.

Αλληλεγγύη σε όσους-ες διώκονται για τη συμμετοχή τους στις φοιτητικές κινητοποιήσεις

Στις 9/5, τη μέρα των φοιτητικών εκλογών, πραγματοποιήθηκε πορεία αλληλεγγύης στους διωκόμενους των φοιτητικών κινητοποιήσεων, που καλέστηκε από την «ανοιχτή συνέλευση του πανεπιστημίου ιωαννίνων».

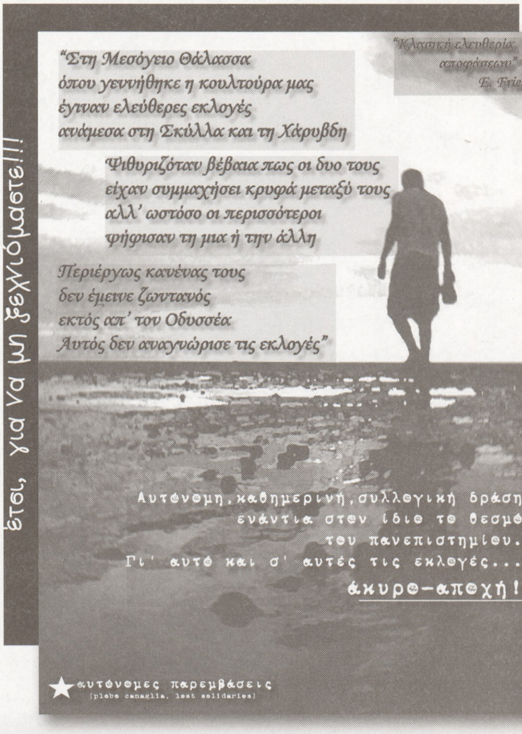

Αφίσες μπουζουκσίδικων στα γιάννενα

Όταν τα αφεντικά της σκυλοδιασκέδασης παίρνουν χαμπάρι περί τίνος πρόκειται ο foititander.
Τότε οι foititander καταναλώνουν και όλοι μαζί ξεσαλώνουν.
Και δεν πάει να κοστίζει η φιάλη τόσο πολύ. Μια φορά είσαι foititander σε τούτη τη ζωή!

Μετά τα πρόσφατα *γεγονότα της Παιανίας με τις συγκρούσεις των οπαδών -που οδήγησαν σε πολλούς τραυματισμούς και τη δολοφονία ενός οπαδού- και τη γενικευμένη τρομοκράτηση που ακολούθησε στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, θεωρήσαμε σημαντικό να παραθέσουμε ένα κείμενο που μας στάλθηκε μέσω e-mail με το ψευδώνυμο linkesufer.*

Επειδή εμείς *δεν έχουμε καμία σχέση με το γήπεδο συνειδητά, κρίνουμε επιτακτικό να παρουσιαστεί το κείμενο αυτό, καθώς αποτελεί εργαλειακά μια ενδιαφέρουσα άποψη πάνω στο ζήτημα της σχέσης του γηπέδου με το θέαμα, το εμπόρευμα και τη καταστολή. Η αποψή μας ενάντια στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο και στον επαγγελματικό αθλητισμό γενικότερα, στηρίζεται στην αντίληψη ότι αποτελεί ένα προϊόν της βιομηχανίας του θεάματος όπου ο ανταγωνισμός και η χρήση βίας είναι αποκύημα μιας φαντασιακής συνοχής των οπαδών γενικότερα άλλα και κάθε ομάδας ξεχωριστά όπου οι πολιτικές, κοινωνικές και ταξικές διαφοροποιήσεις υποσκελίζονται στο όνομα μιας οικονομικής εταιρίας (ΠΑΕ, ΚΑΕ κτλ), της αναζήτησης μιας ταυτότητας ή μιας εκτόνωσης της οργής που βασίζεται σε καθαρά κοινωνικά αίτια.*

Το ζουμί είναι αλλού...

Θα θέσω κάποια ερωτήματα. Θυμάστε να έλαβε άμεσα μέτρα προσωπικά ο πρωθυπουργός με αφορμή έναν θάνατο από αυτοκινητιστικό δυστύχημα; Ή για έναν θάνατο σε μια αποθήκη σε ένα μεταφορικό λιμάνι; Ή για ένα και μοναδικό θάνατο σε ένα διασκεδαστήριο; Η απάντηση είναι απλή: κατηγορηματικά όχι!!!

Τι ήταν λοιπόν αυτό το οποίο ανάγκασε μια ολόκληρη πολιτειακή δομή να λάβει (ομολογουμένως σκληρά – θα δούμε πιο κάτω το γιατί) μέτρα με αφορμή ένα και μοναδικό θάνατο ενός χουλιγκάνου στην «συμπλοκή της Παιανίας»; Μήπως κόπτονται για την ανθρώπινη ζωή; Μήπως δε επιθυμούν τη διατάραξη της ήσυχης κοινωνικής ζωής των βορείων προαστίων; Ας μη γελιόμαστε!!!

Το ζουμί είναι αλλού... εδώ και χρόνια το γήπεδο έπαψε ν'α αποτελεί αποκλειστικά και μόνο λιά εποχή χαρακτηρίζεται από τα αφεντικά των γηπέδων ως ρομαντική, γκροτέσκα ή μπρουτάλ, μα είμαι σίγουρος πως εδώ και καιρό η τσέπη τους τους επιβάλλει να την θάψουν στο χρονοντούλαπο της ένδοξης ιστορία τους…για να διασφαλίσουν ένα ακόμα πιο ένδοξο και κερδοφόρο μέλλον.

Η ομαλή καπιταλιστική λειτουργία των μεταφορών, των συγκοινωνιών ή της διασκέδασης ποτέ δεν απειλήθηκε από έναν θάνατο…ούτε βέβαια και η ποδοσφαιρική κερδοφορία. Το ζουμί είναι αλλού…οι χουλιγκάνοι εδώ και καιρό αδυνατούσαν να προσαρμοστούν στο νέο καταναλωτικό πρότυπο, πράγμα που θα τους οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια εκτός μαγαζιού. Το απίστευτο στην όλη υπόθεση είναι ότι κατάφεραν να ρίξουν πόρτα στον εαυτό τους!!! Εμπλεκόμενοι όλον αυτόν τον καιρό στον αλληλοσκοτωμό τους (με την αποδεδειγμένη και έμπρακτη συμμετοχή ΠΑΕ, μπάτσων και δημοσιογράφων) έστρωναν άθελα τους το μενούλα να επιτρέψει την επίσημη και νόμιμη πλέον λειτουργία των καμερών «ώστε να μπορούν οι αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ. να επισκοπούν τους χώρους, κοντά στις αθλητικές εγκαταστάσεις, οι οποίες δυνητικά μπορούν να αποτελέσουν πεδίο συγκρούσεων» (Ελευθεροτυπία / 05-04-07) και οι ΠΑΕ στο όνομα της διαφύλαξης του αθλητικού ιδεώδους ετοιμάζουν να παραδώσουν λίστα ανεπιθύμητων στους μπάτσους.

«Βάλανε τα χεράκια τους και βγάλανε τα ματάκια τους», θα μπορούσε να ισχυριστεί κάποιος για λογαριασμό των χουλιγκάνων. Όχι θα του απαντούσα. Μαζί με τα δικά τους βγάλανε και των υπολοίπων. Αποτέλεσαν και αποτελούν το πεδίο πειραματισμών για τους τρόπους διαχείρισης της κοινωνικής έντασης, της υπό συνθήκες κανονικού πολέμου εξάσκησης των μπάτσων και το πεδίο της κοινωνικά νομιμοποιημένης και κατοχυρωμένης εφαρμογής του νέου ολοκληρωτισμού.

τον χώρο καναλιζαρίσματος και (ασφαλούς) εκτόνωσης της κοινωνικής βίας και έντασης. Με τον καιρό μετατράπηκε σε μια απίστευτη μπίζνα και αυτός του ο χαρακτήρας ξεπέρασε και καταπόντισε κάθε άλλη του πτυχή – είτε αθλητική είτε κοινωνική. Αυτής της τάξης η μπίζνα που μπορεί και εμπλέκει επιτυχώς στα γρανάζια της από ναρκωπειράματα ντόπας και τηλεοπτικά δικαιώματα έως έμπιστους καταναλωτικούς στρατούς και επίδοξους αρχόντους που συνδέουν την πολιτική τους καριέρα με την τάδε ή δείνα ομάδα έχει ένα κύριο μειονέκτημα. Κουβαλάει πάνω της ένα αγκάθι από το παρελθόν, που διαταράσσει την ομαλή λειτουργία του σύγχρονου, αναβαθμισμένου και εξαιρετικά προσοδοφόρου μαγαζιού.

Και το αγκάθι αυτό δεν είναι άλλο από το σύνολο των χουλιγκάνων και οπαδών που δεν αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους ως πελάτες αθλητικών α.ε., μα εξακολουθούν να παραμένουν «κολλημένοι» και να διαμορφώνουν την φίλαθλη ταυτότητα τους μέσω των παλιών χαρακτηριστικών του γηπέδου... τσιμέντο, φελιζολάκι, μπινελίκι, φανατίλα και καμιά ψιλή που και που. Δεν ξέρω αν αυτή η παχαλί στους εξυγιαντές των γηπέδων.

Πάνω λοιπόν στο νεκρό κορμί του πράσινου χουλιγκάνου (αν και το χρώμα δεν έχει σημασία) στήθηκε η αποδοχή του παραλογισμού ως της μοναδικής λογικής λύσης στο «πρόβλημα της βίας». Και δε μιλάμε για το κλείσιμο των συνδέσμων – όποιος κινείται σε τέτοιους χώρους ξέρει πως όλα λειτουργούν όπως και πριν: κανένας σύνδεσμος του πας Γιάννινα δεν έκλεισε,οι Λαρισαίοι ταξίδεψαν επίσημα στα Γιάννινα για τον επαναληπτικό του κυπέλλου, τα πατροπαράδοτα επεισόδια τέτοιων αναμετρήσεων ξαναστήθηκαν...όλα αυτά σε καιρούς απαγόρευσης υποτίθεται!!!

Το ζουμί είναι αλλού ...Θα κουραστείτε να το διαβάζετε. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος μας τονίζει περιχαρής την ανωτερότητα της δημοκρατικής μας πολιτείας που ψηφίζει νόμους που καταργούν το λευκό ποινικό μητρώο και το τεκμήριο της αθωότητας, η διυπουργική επιτροπή με πυγμή «κατά της βίας» σκέφτεται να επιτρέψει στους σεκιουριτάδες να συλλαμβάνουν νόμιμα, η αρχή προστασίας προσωπικών δεδομένων αναγκάζεται η καπ-

«Είναι αυταπάτη η ελπίδα πως οι χουλιγκάνοι, σαν άμεσα θιγόμενοι, θα συνειδητοποιήσουν έστω και τώρα ποιοι είναι οι πραγματικοί τους εχθροί;», αναρωτιόταν μια εφημερίδα τοίχου που κολλήθηκε στην Αθήνα πέρυσι τέτοια εποχή. Θα τολμήσω να απαντήσω: ήδη ο Ολυμπιακός αρχίζει να πέφτει από τα σύννεφα και ευχαριστεί τα μμε και τους μπάτσους που του ανοίγουν τα μάτια και του υποδεικνύουν ότι έκρυβε στον κόρφο του το φίδι της βίας. Και ετοιμάζεται βέβαια να πάρει μέτρα: 64 νέες κάμερες στο Καραϊσκάκη και όλα δείχνουν πως τώρα που τα πράγματα πήραν το δρόμο τους τα αρχιχουλιγκάνια θα φαγωθούν ως αναλώσιμα υλικά που προσέφεραν αφιλοκερδώς τις υπηρεσίες τους στην εύρυθμη λειτουργία του μαγαζιού. Ναι, λοιπόν, υποπτεύομαι πως θα το συνειδητοποιήσουν...

Αν όμως το συνειδητοποιήσουν ως χάσιμο της καβάτζας, ως ξεπούλημα των μικρομαφιόζων από τον αρχινονό, ως «που ήμουν εγώ και που κατάντησα», τότε θα πρόκειται περί επιβεβαιωμένης αυταπάτης.

Το εικονιζόμενο παλλικάρι δουλέυει ως steward. σε κάποιο αγγλικό γήπεδο. Part time μπάτσος δηλαδή. Η δαπάνη που καταβάλει μια αγγλική ομάδα σε αυτόν και στους ομοίους του αγγίζει τα 30.000 ευρώ ανά ματς. Το αθάνατο ελληνικό επιχειρηματικό δαιμόνιο όμως τη βγάζει στο τζάμπα αντλώντας γηπεδόμπατσους από τις κερκίδες. Άλλωστε έχουν αποδείξει τις ικανότητες τους και την υποταγή στην ομάδα άπειρες φορές... στα αναμεταξύ τους ραντεβού.

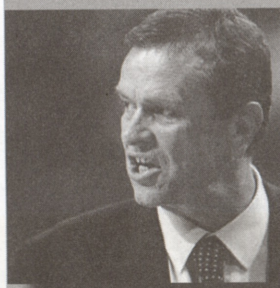

Ετούτο εδώ το παλλικάρι, που υποπτευόμαστε ότι θα πάρει το υφυπουργείο αθλητισμού αν ξαναβγεί η ΝΔ, μιλώντας στα τηλεπαράθυρα θυμήθηκε τα παροπλισμένα μηχανήματα ανίχνευσης μετάλλων του αεροδρομίου του ελληνικού... και φυσικά πρότεινε να μπούν στις θύρες των γηπέδων. Αφού κάποιοι ζητάνε ασφάλεια ενάντια στη γηπεδική βία, κάποιος πρέπει να τους την προσφέρει. Εμείς πάντως θα μείνουμε με την απορία: στην από πάνω φωτογραφία ο γιάννης-πίνει-ιωαννίδης-κερνάει ποιούς προτρέπει; Τους αρειανούς να ξεσκίσουν τους παοκτσήδες, τους γαύρους να πατήσουν τους βάζελους ή τους ελληναράδες να γαμ... τους ξένους;;; Έλα ντε;;;

ΓΙΑ ΤΗΝ... ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ

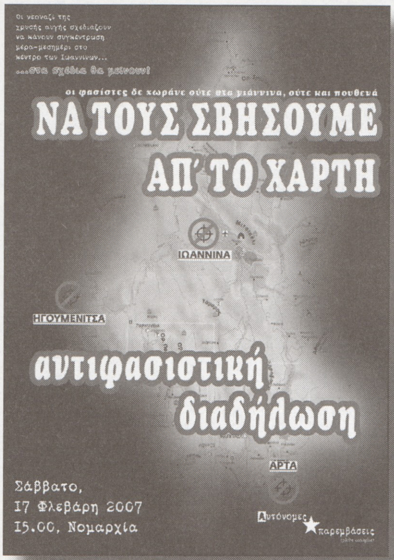

...και ξαφνικά μάθαμε ότι οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής σχεδίαζαν στις 17 Φλεβάρη να κάνουν συγκέντρωση στα Γιάννενα. Δεν το δημοσιοποίησαν στην πόλη αλλά το μάθαμε. Το πώς δεν έχει τόση σημασία, σημασία έχει ότι τίποτα δε μένει κρυφό και τίποτα αναπάντητο.

Και η απάντηση ήρθε άμεσα. Η ανοιχτή συνέλευση αναρχικών-αντιεξουσιαστών ιωαννίνων, το antifa(i) και οι αυτόνομες παρεμβάσεις κάλεσαν αντιφασιστική διαδήλωση στις 17 φλεβάρη. Η προπαγάνδιση της διαδήλωσης γέμισε την πόλη. Κολλήθηκαν 1500 αφίσες, πετάχτηκαν 20.000 τρικάκια, γράφτηκαν συνθήματα στους τοίχους, μοιράστηκαν κείμενα... κι όλα αυτά μακριά από τα ΜΜΕ (για τα οποία θα μιλήσουμε παρακάτω). Στη διαδήλωση κάλεσαν επίσης φοιτητικοί σύλλογοι, το συντονιστικό καταλήψεων του πανεπιστημίου ιωαννίνων και μαζί διάφορες αριστερές οργανώσεις. Το ραντεβού είχε δοθεί και ο στόχος ήταν ξεκάθαρος. Καμιά ανοχή στις φασιστικές προκλήσεις.

Νωρίς το απόγευμα του σαββάτου 17/2 οι διαδηλωτές/τριες είχαν ήδη αρχίσει να συγκεντρώνονται μπροστά στη νομαρχία, η μικροφωνική είχε στηθεί και κείμενα μοιράζονταν στους περαστικούς. Λίγο αργότερα η διαδήλωση είναι έτοιμη να ξεκινήσει και περίπου 450 άτομα κατεβαίνουν στο δρόμο. Σχηματίζονται τρία μπλοκ: στο πρώτο αναρχικοί/ες, αντιεξουσιαστές/στριες και αυτόνομοι/ες (από τα γιάννενα και άλλες περιοχές), στο δεύτερο το antifa(i), στο τρίτο το συντονιστικό καταλήψεων και οι φοιτητικοί σύλλογοι μαζί με τις αριστερές οργανώσεις. Η πορεία ξεκινά, ακολουθούμενη από ΜΑΤ, με προορισμό το σημείο συγκέντρωσης των φασιστών...

...και την ώρα που η διαδήλωση περνάει από κεντρικούς δρόμους της πόλης, στη συμβολή των οδών χ. τρικούπη και μ. αγγέλου αρκετά μέτρα μακριά από το αλβανικό προξενείο, που ήταν στόχος των νεοναζί, διμοιρίες ΜΑΤ φράζουν το δρόμο της διαδήλωσης. Όμως οι διαδηλωτές είναι αποφασισμένοι και οι φασίστες ανεπιθύμητοι. Με μια γρήγορη αναστροφή η διαδήλωση συνεχίζεται από παράλληλο δρόμο. Κι εκεί

Η ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
...ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

όμως περιμένουν παραταγμένες διμοιρίες ΜΑΤ και ΟΠΚΕ. Η κεφαλή της διαδήλωσης στέκεται μπροστά στους μπάτσους, αποφασισμένη να περάσει, αλλά στην πρώτη προσπάθεια οι μπάτσοι ξεφορτώνουν ό,τι χημικό, δακρυγόνο και ασφυξιογόνο έχουν μαζί τους δημιουργώντας αποπνικτική ατμόσφαιρα. Οι διαδηλωτές οπισθοχωρούν κρατώντας σε απόσταση τους μπάτσους εκτοξεύοντας πέτρες και μπουκάλια. Τα μπλοκ ανασυντάσσονται και ξεκινούν μετά από λίγη ώρα με κατεύθυνση τη νομαρχία, περνώντας από κεντρικούς δρόμους. Φτάνοντας έξω από το κτίριο της νομαρχίας, αρκετές διμοιρίες ΜΑΤ παρατάσσονται φράζοντας τον δρόμο για τρίτη φορά. Η διαδήλωση παραμένει στο δρόμο για μιάμιση ώρα περίπου κλείνοντας και τα δύο ρεύματα κυκλοφορίας και φωνάζοντας αντιφασιστικά συνθήματα. Ένας διαδηλωτής προσπαθεί να κατεβάσει ελληνική σημαία από στύλο στη μέση του δρόμου και οι μπάτσοι αρχίζουν να κινούνται απειλητικά, αλλά όταν ο κόσμος απαντάει με πέτρες αλλάζουν γνώμη και οπισθοχωρούν. Λίγη ώρα αργότερα τα μπλοκ κατευθύνονται στην ακαδημία, όπου και η διαδήλωση ολοκληρώνεται...

Την ώρα που η αντιφασιστική διαδήλωση συγκρουόταν με την αστυνομία, καμιά εικοσαριά φασίστες, στην πλειοψηφία τους χρυσαυγίτες από γιάννενα και άρτα, παρέα με μερικά λείψανα της βασιλικής ένωσης ιωαννίνων, με αφορμή την «93η επέτειο του αυτονομιστικού αγώνα της Β. Ηπείρου», με την ισχυρή προστασία της αστυνομίας συγκεντρώθηκαν ανενόχλητοι κοντά στο αλβανικό προξενείο. Φασιστοσυνθήματα και χαιρετούρες με τους μπάτσους που βρίσκονταν γύρω από το προξενείο έδιναν και έπαιρναν. Όταν το πανηγύρι τελείωσε, έκαναν πορεία με την συνοδεία μπάτσων και ασφαλιτών καταλήγοντας στο Ρολόι, 500 περίπου μέτρα μακριά από τη νομαρχία, όπου εκείνη την ώρα βρισκόταν ακινητοποιημένη η αντιφασιστική διαδήλωση (με την οποία –για καλή τους τύχη– δεν υπήρχε οπτική επαφή).

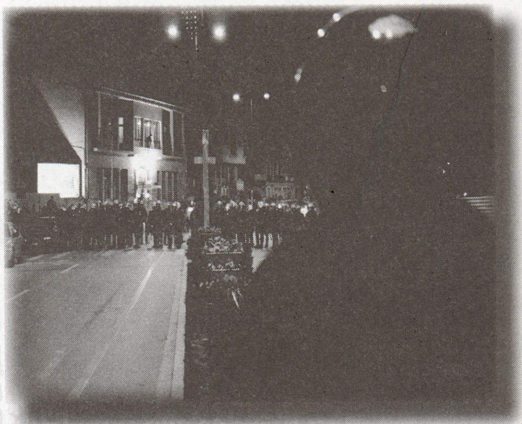

Κατέθεσαν στεφάνι σε λάθος μνημείο (πάλι καλά που δεν πήγαν στο μνημείο της ΕΠΟΝ!), τραγούδησαν τον εθνικό ύμνο και αποχώρησαν –ευνοείται– με τη συνοδεία μπάτσων.

Τα τοπικά ΜΜΕ στην πλειοψηφία τους έτειναν να εξισώσουν την αντιφασιστική διαδήλωση με τη φασιστοσύναξη της Χρυσής Αυγής, μιλώντας για δυο «ακραίες ομάδες» που απειλούν την ασφάλεια και την ηρεμία των «φιλήσυχων πολιτών». Αποφεύγοντας σκόπιμα να πάρουν θέση απέναντι στην προκλητική ενέργεια των νεοναζί και παράλληλα να σχολιάσουν τη χρονική συγκυρία στην οποία έγινε αυτή (βλ εκλογές στη αλβανία), αρκέστηκαν στην απλή καταγραφή των γεγονότων, ενώ πολλοί ήταν αυτοί που έδωσαν συγχαρητήρια στους μπάτσους(!) για την αποτροπή των επεισοδίων. Ελάχιστες ήταν οι εφημερίδες που αντιμετώπισαν αρνητικά την κίνηση των φασιστών. Και, όπως ήταν αναμενόμενο, κανένας δεν τόλμησε να θίξει την ξεκάθαρη πολιτική επιλογή της εξουσίας, τόσο σε κεντρικό όσο και σε τοπικό επίπεδο, να κάνει πλάτες σε 20 φασίστες, αφήνοντάς τους να παρελάσουν στην πόλη, ενώ την ίδια στιγμή η αντιφασιστική διαδήλωση βρισκόταν κάτω από την ασφυκτική πίεση των μπάτσων.

Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια οι φασίστες αποπειράθηκαν να βγουν από τις τρύπες τους και να κάνουν συγκέντρωση στο κέντρο των ιωαννίνων. Και η απάντηση που τους δόθηκε ήταν άμεση και μαζική. Η φασιστοσύναξη μπορεί να μη ματαιώθηκε, αλλά οι αντιφασίστριες και οι αντιφασίστες που κατέβηκαν στο δρόμο τους έδειξαν ότι δε χωράνε ούτε στα γιάννενα, ούτε πουθενά. Όμως οι αντιφασιστικές φωνές δε σίγησαν και δεν πρόκειται να σταματήσουν. Ο φόβος του «Άλλου», οι ρατσιστικές και εθνικιστικές αντιλήψεις είναι στοιχεία έντονα και διάχυτα μέσα στην ελληνική κοινωνία, τα οποία μεταξύ άλλων τροφοδοτούν και τις οργανωμένες μορφές του ρατσιστικού μίσους (όπως οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής). Γι' αυτό ο αντιφασιστικός–αντιρατσιστικός αγώνας δεν είναι κυνήγι φαντασμάτων, δεν εξαντλείται σε μια διαδήλωση, δεν είναι δουλειά κάποιων «ειδικών» είναι υπόθεση καθημερινή, τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο, καθενός και καθεμιάς μας. Και είναι σίγουρο ότι την επόμενη φορά που οι φασίστες θα επιχειρήσουν να βγουν στο δρόμο θα μας βρουν ξανά μπροστά τους...

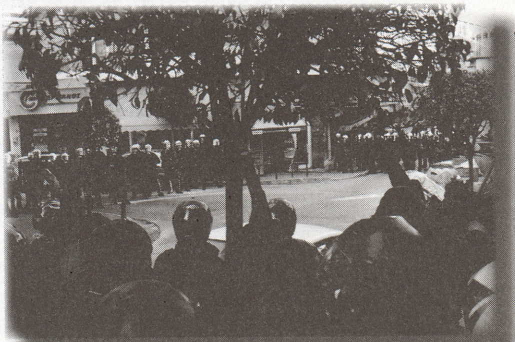

“κοινωνία των πολιτών”

ή αλλιώς

πως μερικές φορές οι λέξεις μας κοροϊδεύουν

Σε μια πολύ σημαντική μεταβατική περίοδο για το δυτικό καπιταλιστικό σύστημα, η κυριαρχία προσπαθεί με νέους, προσαρμόσιμους τρόπους να αναπαραγάγει την ύπαρξή της. Ενας από αυτούς τους τρόπους είναι και η σχετικά νεοεισαγόμενη στον ελλαδικό χώρο έννοια της «κοινωνίας των πολιτών».

Ενα από τα πιο έξυπνα σχέδια καθυπόταξης των αντιδράσεων και ιδεολογικοποίησης της απουσίας τους απότην πλευράτης κυριαρχίας διέπει όλο το σύστημα των εννοιών, του λεξιλογίου, της γλώσσας. Ετσι, φαινομενικά «προοδευτικές», «δημοκρατικές» και ελευθεριακές λέξεις χρησιμοποιούνται για τις πιο κυριαρχικές έννοιες, για νοήματα που αναπαράγουν την εκμετάλλευση (ακόμα και της αντίδρασης). Μέσα σε αυτά τα πλαίσια πλασάρονται από την πολιτικοοικονομική και διανοητική κυριαρχία νεωτερικές έννοιες όπως «κοινωνία των πολιτών», «συνδιαμόρφωση», «αποκέντρωση» μέσα στα πλαίσια της σύγχρονης δημοκρατίας τους.

Ετσι, σε ποιόν πολίτη θα ακουστεί άσχημα η κοινωνία των πολιτών; Σε ποιον πολίτη θα δημιουργήσει πρόβλημα η δυνατότητα ύπαρξης Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, «κινημάτων» πίεσης ή και τοπικών φορέων; Ποια/ος θα δυσαρεστηθεί αν της/ου αναλογεί έστω και ένα πενιχρό κομμάτι εξουσίας, βεβαίως μέσω πίεσης προς την καθιερωμένη εξουσιαστική δομή;

Για να ξεκαθαρίσουμε την έννοια της κοινωνίας των πολιτών και τουλάχιστον τις προεκτάσεις της όπως τις βλέπουμε εμείς, θα πρέπει να δούμε πως την τοποθετούν χρονολογικά και εννοιολογικά οι υπέρμαχοί της, όπως επίσης και μέσα ή σε σύγκριση με ιστορικά μοντέλα- συνθήκες.

Η κοινωνία των πολιτών πάνω από όλα πρεσβεύει μια πλουραλιστική διάθεση και ανάλυση της πραγματικότητας. Σαν ιδέα γεννιέται πρώιμα με την έναρξη της εφεύρεσης του κράτους ως ένα θεσμό συμφωνίας των αντιμαχόμενων κοινωνικών δυνάμεων. Μετά την παρακμή της «ελέω θεού» μοναρχίας δημιουργείται ορθολογικά ένα μοντέλο διάστασης κράτους-κοινωνίας ως εργαλείο- υποκείμενο. Η πραγματική όμως μετάβαση ιστορικά ανέδειξε τη δεσποτική μορφοποίηση του εργαλείου και την αρνητική αναστροφή των ρόλων. Τα εργαλεία με την υποκειμενοποίησή τους απέκτησαν ένα ρόλο χάραξης της πραγματικότητας, περιορίζοντας τα πραγματικά υποκείμενα σε ένα εργαλειακό – χρηστικό αντικειμενισμό.

Στη σύγχρονη ανορθολογική πραγματικότητα και σύμφωνα με τις επιταγές της παγκόσμιας οικονομίας, η εξουσία πρέπει να αναδιαρθρωθεί ώστε να καλύπτει σε λιγότερο χρόνο και μη γραφειοκρατικά τα σχέδια του κεφαλαίου. Από την άλλη, όσο οι κοινωνικές αντιθέσεις και συγκρούσεις διαφαίνονται ισχυρές, ένα συγκεντρωτικό σύστημα δεν μπορεί να αποσυνθέσει τις αιτίες τους. Η φαινομενική διάχυση της εξουσίας σε ένα μεγαλύτερο κομμάτι πολιτών αποτελεί μια λύση σε ένα σύγχρονο αδιέξοδο στην οργάνωση της. Επιπλέον, αποτελεί τη μόνη ορθολογικά εκμεταλλεύσιμη λύση

> Θα μπορούσε λοιπόν κάποιος να ορίσει το χώρο της κοινωνίας των πολιτών σε ένα ενδιάμεσο εμπειρικό επίπεδο ως την ιδιαίτερη μορφή συνάρθρωσης του θεσμικού χώρου της κοινωνίας και του πολιτισμού στα πλαίσια των κοινωνιών της ύστερης νεωτερικότητας.
>
> ...η κοινωνία των πολιτών ως τρίτος τομέας ανάμεσα ή δίπλα από το κράτος και την αγορά και οι **Μ.Κ.Ο.** και τα κινήματα που τη συναποτελούν έχουν ένα διαφορετικό, διακριτό ρόλο από τα πολιτικά κόμματα.
>
> *(περιοδικό "Κοινωνία πολιτών" τεύχος 12)*

στην ανορθολογικότητα του παρόντος κόσμου.

Πολλοί υπέρμαχοι της κοινωνίας των πολιτών αναφέρονται στον πλουραλιστικό χαρακτήρα της και διατείνονται πως δεν αποτελεί την απλή αντίθεση σε οποιοδήποτε συγκεντρωτισμό, αλλά μια έννοια ταυτόχρονα διαμετρικά απόμακρη και από την ασαφή θεωρητικά και ιδεολογικά δημοκρατία. Ενώ αποδέχονται την πολυπλοκότητα της πραγματικότητας έναντι της ιδεολογίας (μονοδιάστατη πάντα όψη), αναφέρονται στα οχήματα της (τους πολίτες δηλαδή) που προσπαθούν να υλοποιήσουν τις αξίες της, ως τη δύναμη της αλλαγής και της πίεσης προς την εξουσία. Γενικά όταν αναφέρονται οι συνήθεις «νταβατζήδες» της διανόησης στην έννοια που

υπερασπίζονται, φορτίζουν πάντα να αποιδεολογικοποιούν φαινομενικά το λόγο τους, προσπαθώντας να αποδείξουν τη πραγματική διάσταση, κάτι που πλέον είναι φανερό πως σε οποιαδήποτε όψη του λόγου τους.

Στο σύνολό της, η έννοια της κοινωνίας των πολιτών καλύπτει όλους τους ενδιάμεσους θεσμούς μεταξύ κοινωνίας και κράτους, τις γέφυρες δηλαδή εξουσίας και υποταγής (από το εμπόριο και τα πολιτικά κόμματα μέχρι τα θεσμικά συνδικάτα, τους συλλόγους και τις ομάδες πίεσης). Ίσως πιο σωστά, η κοινωνία των πολιτών καλύπτει το χάσμα οικογένειας- κράτους, ιδιαίτερα στον ελλαδικό χώρο. Την τελευταία δεκαετία κυρίως, η κοινωνία των πολιτών αναφέρεται σε φορείς και θεσμούς, οι οποίοι δείχνουν να εξαπλώνονται και να καλύπτουν ένα μεγάλο φάσμα δραστηριοτήτων, που ο υπαρκτός συνδικαλισμός και το κοινοβουλευτικό σύστημα αδυνατούν να διαχειριστούν. Μεταξύ αυτών είναι όλη η γκάμα των Μ.Κ.Ο, των φορέων περιβάλλοντος και οικονομίας (επιμελητήρια, περιβαλλοντικές οργανώσεις, κ.α.) και οι ομάδες πίεσης.

Οι Μ.Κ.Ο. αποτελούν οργανώσεις που κατά πλειοψηφία χρηματοδοτούνται από το κράτος ή ιδιωτικούς φορείς και έχουν ως σκοπό θεματικά ζητήματα όπως οικολογικά πολιτιστικά, ζητήματα δικαιωμάτων των κοινωνικά αποκλεισμένων ομάδων, κ.α. Οι πρακτικές τους

περιορίζονται στην άσκηση πίεσης προς τις καθιερωμένες εξουσιαστικές δομές ή και στην ακτιβίστικη δράση (χωρίς βέβαια ένα συγκεκριμένο πολιτικό πλαίσιο). Ενώ πολλές φορές λανσάρουν ένα δραστικό και επιθετικό προφίλ, αδυνατούν να εστιάσουν στις κοινωνικοπολιτικο-οικονομικές ρίζες των προβλημάτων, προβαίνοντας κατά κανόνα σε πράξεις

Οι **Μ.Κ.Ο.** και τα κάθε μορφής κινήματα ή εθελοντικές οργανώσεις αποσκοπούν στον επηρεασμό της κοινωνίας και της κοινής γνώμης και διαμέσου αυτών στον επηρεασμό της εξουσίας αλλά οφείλουν να απέχουν από τον κομματικό ανταγωνισμό για τη διεκδίκηση της κρατικής διακυβέρνησης. Προωθούν τη συμμετοχή του πολίτη στα κοινά, υιοθετούν μια «κοινωνιοκεντρική» οπτική «από τα κάτω προς τα πάνω» και παράγουν ιδέες, απόψεις και δράσεις...

(περιοδικό "Κοινωνία πολιτών" τεύχος 12)

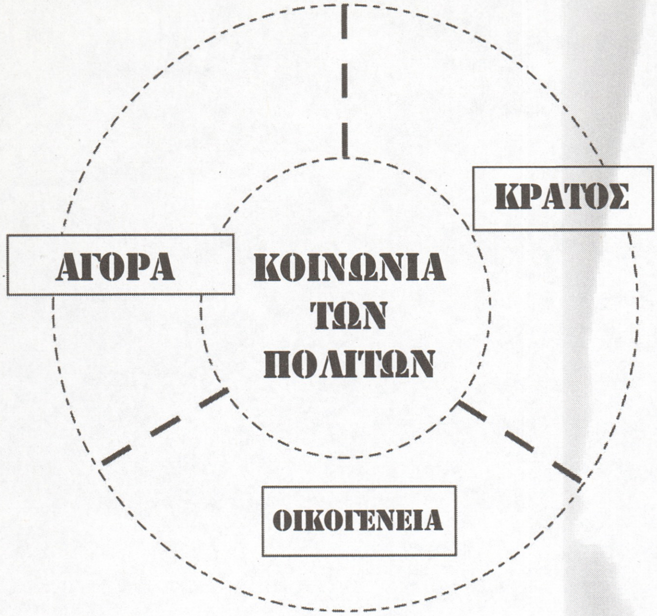

που στην τελική το μόνο που κάνουν είναι να εξωραΐζουν τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού. Μέσα από αυτή τη λογική τείνουν να αντικαθιστούν κινήσεις που αμφισβητούν κάθε πτυχή της καθημερινότητας και επιτίθενται άμεσα στους φορείς της εξουσίας. Επιπλέον, αναπαράγουν μια σωτηριολογική, μεσσιανική αντίληψη όπου μέσω μιας ειρηνικής διαδικασίας επιτυγχάνεται φαινομενικά και κατακερματισμένα μια προσωρινή λύση.

Εκτός από τις Μ.Κ.Ο., ομάδες πίεσης στα πλαίσια της κοινωνίας των πολιτών, αποτελούν τόσο οι ομάδες συμφερόντων όσο και κινήσεις πολιτών που επιδιώκουν να αλλάξουν, να αποτρέψουν ή και να προτρέψουν κάποιες αποφάσεις των οικονομικών και πολιτικών αρχών (τόσο σε τοπικό όσο και κεντρικό επίπεδο). Όταν αναφερόμαστε στις ομάδες πίεσης, εννοούμε τις συλλογικές συγκεντρώσεις ατόμων με σκοπό την πίεση προς μια αρμόδια αρχή για την επίτευξη κάποιων επιμέρους στόχων. Αυτές περιλαμβάνουν τόσο κάποιες οικονομικές ελίτ όσο και κάποια εγχειρήματα με «κινηματικό» προφίλ, τα οποία ασχολούνται συνήθως με θέματα περιβάλλοντος, χωροταξίας και ρατσισμού. Σίγουρα δεν αναφερόμαστε σε όλες αυτές τις περιπτώσεις στο σύνολό τους, αλλά προσπαθούμε να εστιάσουμε στην ασυμβατότητα της πλειονότητας αυτών των εγχειρημάτων με τη διαδικασία παραγωγής αυτόνομου, αντικαπιταλιστικού λόγου και πράξης.

Η ενασχόληση μας με το ζήτημα της κοινωνίας των πολιτών γίνεται περισσότερο για να αποτελέσει μια εισαγωγή σε θεωρητικό επίπεδο, ώστε να αντιληφθούμε καλύτερα τη λειτουργία ή και την οικειοποίηση κάποιων εγχειρημάτων από τη πλευρά της κυριαρχίας. Καθώς αυτές οι κινήσεις πολιτών αποτελούν ένα πολυεπίπεδο φαινόμενο και αρκετά διαφοροποιημένο ανά περίπτωση, θα ασχοληθούμε αναλυτικά και με παραδείγματα στο επόμενο τεύχος...

Απόπειρα εμπρησμού στον Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Χώρο στα Γιάννενα.

Μια μέρα πριν την επίσκεψή μας στο τυπογραφείο ο Α.Κ.Χ. έγινε στόχος απόπειρας εμπρησμού. Αποφασίσαμε να καθυστερήσουμε μερικές μέρες και ιδού το κείμενο που εξέδωσε η διαχειριστική συνέλευση του Α.Κ.Χ. και η αφίσα για τη διαδήλωση-απάντηση.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!

ΔΕ ΜΑΣ ΦΟΒΙΖΟΥΝ – ΜΑΣ ΕΞΟΡΓΙΖΟΥΝ

Τα ξημερώματα της Κυριακής 13 Μαΐου 2007 στον Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Χώρο στα Γιάννινα πραγματοποιήθηκε επίθεση που περιελάμβανε μέχρι και απόπειρα εμπρησμού. Ο χώρος στεγάζεται σε 3όροφη πολυκατοικία...με ότι αυτό συνεπάγεται για την σωματική ακεραιότητα των ενοίκων. Εκείνη την ώρα κανείς από εμάς δε βρισκόταν μέσα.

Από την πρώτη στιγμή της λειτουργίας του χώρου θέσαμε ως βασικές αξίες της δράσης μας την προώθηση της ελευθερίας του λόγου, αλλά και της κάθετης εναντίωσης με κάθε είδους φασιστικές, εθνικιστικές, ρατσιστικές και σεξιστικές αντιλήψεις και πρακτικές. Αυτό καθώς φαίνεται ενοχλεί...

Ταυτόχρονα με την πληθώρα των πολιτικών, κοινωνικών και πολιτιστικών πρωτοβουλιών που αναπτύσσονται στα πλαίσια της λειτουργίας του χώρου αποτελούμε μια ανταγωνιστική προς το υπάρχον τάση, που πολλοί θα ήθελαν να εκμηδενίσουν στα πλαίσια ενός ευρύτερου κατασταλτικού σχεδιασμού που πλανάται αυτήν την περίοδο πάνω από όλους τους χώρους της αμφισβήτησης σε όλη την επικράτεια (καταλήψεις-στέκια και άλλα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα).

Κάποιοι θέλουν την πόλη μας νεκροταφείο...

Δημιουργώντας τον αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό χώρο θελήσαμε να στεγάσουμε τις κοινές μας επιθυμίες, ανάγκες, αρνήσεις και ανησυχίες. Όχι για να φτιάξουμε οάσεις μέσα σε μια έρημο, αλλά χώρους άμεσης επικοινωνίας και αλληλεπίδρασης με το κοινωνικό τους περιβάλλον. Αυτούς τους χώρους λοιπόν δε θα τους αφήσουμε στο έλεος και τις προκλητικές επιθέσεις όλων εκείνων που εχθρεύονται τα αυτοδιαχειριζόμενα εγχειρήματα.

Αρνηθήκαμε συνειδητά την εμπλοκή της αστυνομίας στην καταγραφή του συμβάντος και στην «επίλυση του προβλήματος», μιας και θεωρούμε πως ο εν λόγω μηχανισμός βρίσκεται στην απέναντι από εμάς όχθη.

Το γεγονός δεν ήταν τυχαίο αλλά ούτε και μεμονωμένο. Όποιος έχει μάτια μπορεί και βλέπει την αυξανόμενη κινητικότητα των φασιστοειδών στην πόλη μας. Το μαρτυρούν αυτό η διοργάνωση φασιστικής συγκέντρωσης το Φεβρουάριο, η πρόσφατη επίθεση σε γραφεία αριστερής πολιτικής οργάνωσης και οι κατά καιρούς βανδαλισμοί του εβραϊκού νεκροταφείου.

ΑΝ ΧΤΕΣ ΗΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΛΛΟΙ, ΑΝ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ ΑΥΡΙΟ ΔΕ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ ΝΑ ΞΑΝΑΣΥΜΒΕΙ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ!!!

ψάχνοντας τη ζωή

σε ένα νεκρό περιβάλλον...